

АЗƏРБАЈЧАН 5. 1984

Гадрынлы

Тофиг МАМУД

СЕВКИ

НУРУ

САЧАН...

Валлаһ, кифир гызлар жохдур һәҗәтдә,
Гызлары!! гәдрини билән кәрәкдир.
Коврәләк, гәмләнән чәтин бир вахтда
Ахан көз яшыны сикән кәрәкдир!

Һәрәнин бир чүрә ешги, һаваси,
Сөзү, малаһәтм, назы, кишвәси,
Нәғмәдир кәлмәси, күлдүр нәфәси
Онларын дәрдиндән өлән кәрәкдир!

Бу гызлар көзәлдир бири-бириндән,
Зараныб күнөшини нур телләриндән,
Алыи тәрләриндән, әмәлләриндән
Заранан не'мәти бөлән кәрәкдир!

Гызлар күнәш көрән гөнчәдир бәлкә,
Елә саф, тәммиз ки, көтүрмәз ләкә,
Севки нуру сачан гызларла биркә
Һәҗәтдән кам алыб, күлән кәрәкдир!

ИКИ КӨЗӘЛЛИК

Еј көзәл гыз, күлә-күлә,
Ғәҗәләрден
Кечиб кәлдин күзкү көлә.
Сәһилинә көлиб ендин,
Ғәјри-әди
Көзәлликтән һәҗрәтләндиң.
Көл—чәврилиб инсан олду,
Бирдән-бирә
Бахыб сәнә һәјран олду.
Көјдән сәнә булудду-көл,
Сәни көрүб,
Өзүндәки

Көзәллиңи унутду-көл!
Бир бах өзү — ағ иңчидир,
Дәг-дәрәниң
Тәбәссүмү, севинчидир,
Дөјишмәздир јарашығы,
Башдан-баша
Ахыб донан ај ишығы!
Сүд ранки бир чыраг кими,
Булаг кими,
Ғалыб бөјүк занбаг кими.
Ғаја үстдән көјә бахсан,
Көрәрсән ки,
Сән өзүн дә бир занбагсан!
Нәхышлары-мамыр, көј сап,
Буллур кими
Һәм өзүи саф, һәм дә көл
саф!

Дама-дама, дәмлә-дәмлә
Йыглан көл
Достдур дујан һәр адәмлә.
Үрәк көрүр ағлыгыни,
Шүшә кими,
Һавә кими сафлыгыни!
Елә түтүб көл күзкүңү,
Јахына көл,
Бу сафлыгда көр өзүңү.
Дәг-дәрә дә, көј дә көзәл,
Дәјәнимсан,
Сән дә көзәл, көл дә
көзәлли!
Диггәтлә бах бу күзкүјә,
Күзкүдәки
Сән бу ики көзәллијә!

КӨНЧЛИЈИМ ҒАЛЫБ

Гызлар — тәзә ачан занбаглар кими
Әкс едир көзләри күңү, саһәри,
Ғәјгисыз көрүңүр ушәглар кими,
Бәһәр јәғышыдыр гәһгәһәләри.

Ара бир онлара гонаг кәлкирәм,
Әввәл севинкәрәм, шад олурәм мән.
Сонра һәм гәмләнәм, һәм көврәлкәрәм.
Чүнки онлар үчүн јад олурәм мән.

Бәһәр чағларымы јәдыма салыб.
Итир раһатлығым, динчлијим мәнәм.
Елә билирәм ки, әбади галыб
Гызларыңи јанында көнчлијим мәнәм.